

Startside>Anlægelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Småkrav

Småkrav

Belgien

Artikel 25, stk. 1, litra a), kompetente retter

Ifølge den belgiske retsplejelov (Code judiciaire) er de domstole, der har saglig kompetence til at træffe afgørelse inden for rammerne af den europæiske småkravsprocedure, fredsdommeren (juge de paix), retten i første instans (tribunal de première instance) og handelsretten (tribunal de l'entreprise).

Artikel 25, stk. 1, litra b), kommunikationsmidler

Enhver indgivelse (*dépôt*) eller meddelelse (*communication*), der accepteres som led i proceduren, og som domstolene har rådighed over i overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 1, kan finde sted i Belgien ved indgivelse af anmodningsformular A i bilag I bilagt dokumentation direkte til justitskontoret (*greffe du tribunal*) ved den stedligt kompetente ret i første instans (*tribunal de première instance*) OG ved fremsendelse af den samme formular bilagt dokumentation til den stedligt kompetente ret i første instans pr. anbefalet brev.

Det ventes snart at være muligt at indsende anmodningsformular A elektronisk.

Artikel 25, stk. 1, litra c), myndigheder og organisationer, der yder praktisk bistand

Justitskontoret ved den kompetente retsinstans kan yde praktisk hjælp med at udfylde formularerne og give generelle oplysninger.

Artikel 25, stk. 1, litra d), elektroniske forkyndelses- og kommunikationsmidler og midler til tilkendegivelse af accept

I Belgien foretages forkyndelse (*signification*) af dokumenter og afgørelser af stævningsmænd (*huissiers de justice*). Elektronisk forkyndelse ventes at blive mulig i den nærmeste fremtid.

Meddelelse (*notification*) finder sted pr. brev eller, hvor lovgivningen åbner mulighed herfor, pr. fax. Meddelelse ventes at blive mulig ad elektronisk vej i den nærmeste fremtid.

Se nærmere oplysninger om forkyndelse og meddelelse af dokumenter og afgørelser på den særlige side på [e-justice-portal](#).

Artikel 25, stk. 1, litra e), personer eller erhverv, der er forpligtede til at acceptere forkyndelse af dokumenter eller øvrig skriftlig kommunikation ved brug af elektroniske midler

/

Artikel 25, stk. 1, litra f), retsafgifter og betalingsmetoder

Dette spørgsmål er reguleret i retsplejelovens artikel 1017-1022, med hensyn til vidnegebyr (*taxe des témoins*) i retsplejelovens artikel 953 og med hensyn til registreringsgebyrer (*droits d'enregistrement*) i loven om registrerings-, sikkerheds- og retsgebyrer (*Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe*), især artikel 142 ff. og artikel 268 ff.

Retsplejelovens artikel 1018 indeholder nærmere regler om de forskellige omkostninger:

1. *De forskellige retsgebyrer og registreringsgebyrer.* Retsgebyrer (*droits de greffe*) omfatter gebyrer for sagens berømmelse, gebyrer for udarbejdelse af retsdokumenter og ekspeditionsgebyrer (se artikel 268 ff. i loven om registrerings-, sikkerheds- og retsgebyrer).

Registreringsgebyrer betales for afgørelser vedrørende krav, hvis hovedstol er på mindst 12 500 EUR (sagsomkostninger ikke medregnet) og er fastsat til 3 % af dette beløb. De skal derfor ikke betales for småkrav.

2. *Omkostninger, herunder afgifter og gebyrer, vedrørende retlige dokumenter.*

3. *Ekspeditionsgebyr for dommen.*

4. *Udgifter til alle sagsoplysning, navnlig honorarer til vidner og sagkyndige.* I bekendtgørelse (*arrêté royal*) af 27. juli 1972 er dette honorar fastsat til 200 francs pr. vidne, hvilket i dag svarer til omkring 5 EUR. Til dette beløb lægges godtgørelse af rejseudgifter.

Inden for rammerne af en syns- og skønsforretning kan de sagkyndige frit fastsætte deres honorarer og udgifter til rapporter, men beregningsmetoden skal klart angives, og i den endelige opgørelse af de samlede sagsomkostninger kan retten nedsætte beløbet, hvor det er relevant, f.eks. hvis der er afholdt unødvendige udgifter.

5. *Rejse- og opholdsudgifter til dommere, justitssekretærer og sagens parter, når retten kræver, at de rejser, samt gebyrer til dokumenter, når disse udelukkende udarbejdes med henblik på retssagen.*

6. *Proceduraløse (indemnité de procédure)* (jf. retsplejelovens artikel 1022) betales af den tabende part og er et fast beløb, der betales til delvis dækning af den vindende parts udgifter og advokatsalær. Beløbene følger forbrugerprisindekset. Enhver ændring på plus eller minus 10 procentpoint giver anledning til henholdsvis en forhøjelse og nedsættelse på 10 % af beløbet.

Kravets værdi	Grund-beløb*	Minimums-beløb*	Maksimums-beløb*
Op til 250,00 EUR	180,00 EUR	90,00 EUR	360,00 EUR
Fra 250,01 til 750,00 EUR	240,00 EUR	150,00 EUR	600,00 EUR
Fra 750,01 til 2 500,00 EUR	480,00 EUR	240,00 EUR	1 200,00 EUR

* Nye beløb fra den 1. juni 2016.

Arbejdsretten (særlig ordning)

Kravets værdi	Grund-beløb*	Minimums-beløb*	Maksimums-beløb*
Op til 250,00 EUR	43,75 EUR	31,75 EUR	55,75 EUR
Op til 620,00 EUR	87,43 EUR	59,43 EUR	105,43 EUR
Op til 2 500,00 EUR	131,18 EUR	107,18 EUR	155,18 EUR

7. *Honorar og omkostninger til en mægler udpeget i henhold til retsplejelovens artikel 1734.*

På grundlag af ovenstående varierer det beløb, der skal betales, fra sag til sag afhængigt af faktorer såsom, om du har fået medhold i sagen, om der er udmeldt sagkyndige, om der er indkaldt vidner, om dommerne har været nødt til at rejse til udlandet, eller om der er udpeget en retsmægler osv.

Retsgebyrer skal betales på forhånd, idet sagen ellers ikke vil blive berammet. Sagkyndige kræver altid, at der betales et forskud på deres honorar, før de udfører deres arbejde. Hvis du anmoder om afhøring af et vidne, skal du på forhånd indbetale omkostningerne hertil til justitskontoret. I modsat fald vil retten lægge til grund, at du har frafaldet begæringen om afhøring af vidnet.

Betalingen kan foretages ved overførsel eller betalingsanvisning, ved elektronisk overførsel, kontant eller ved check udstedt til justitssekretæren (sidstnævnte metode er forbeholdt advokater og fogeder).

Artikel 25, stk. 1, litra g), appelprocedurer og kompetente retter i den forbindelse

En appel som omhandlet i forordningens artikel 17 kan iværksættes efter Belgiens processuelle regler. Appellen skal ifølge retsplejeloven indgives til den sagligt kompetente ret i første instans, handelsret eller appeldomstol (*cour d'appel*). For i det konkrete tilfælde at afgøre, hvilken appeldomstol der har stedlig kompetence, henvises til det europæiske civilretlige retsAtlas.

I henhold til den belgiske retsplejelovs artikel 1051 kan der – med forbehold af de frister, der er fastsat i ufravigelige bestemmelser i overnational og international lovgivning – iværksættes appel senest en måned efter, at dommen er blevet forkyndt eller meddelt i overensstemmelse med retsplejelovens artikel 792, stk. 2 og 3. Fristen for iværksættelse af en appel efter den europæiske småkravsprocedure, er under analog anvendelse af denne bestemmelse, i princippet en måned fra den kompetente retsinstans forkyndelse eller meddelelse af afgørelsen i overensstemmelse med artikel 13 i forordningen om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

Artikel 25, stk. 1, litra h), prøvelse af domsproceduren og kompetente retter i den forbindelse

Afhængigt af sagens konkrete omstændigheder foreskriver belgisk lovgivning forskellige retsmidler til fornyet prøvelse af en afgørelse:

– For det første er der efter retsplejelovens artikel 1051 mulighed for, at en retsafgørelse kan appelleres inden for en måned efter, at den er blevet forkyndt, eller, i visse tilfælde, inden for en måned efter, at den er blevet meddelt i overensstemmelse med retsplejelovens artikel 792, stk. 2 og 3. Det gælder, uanset om begge parter var til stede under retssagen eller ej.

– For det andet giver retsplejelovens artikel 1048 adgang til, at der kan gøres indsigelse mod en udeblivelsesdom inden for en måned efter, at den blev forkyndt, eller, i visse tilfælde, inden for en måned efter, at den blev meddelt i overensstemmelse med retsplejelovens artikel 792, stk. 2 og 3.

Ovennævnte frister for iværksættelse af en appel eller fremsættelse af en indsigelse gælder:

– med forbehold af frister fastsat i ufravigelige bestemmelser i overnational og international lovgivning

– med forbehold af muligheden i retsplejelovens artikel 50 for forlængelse af en frist i visse lovbestemte tilfælde

– med forbehold af muligheden for at anvende det almindelige retsprincip – der gentagne gange er blevet bekræftet af den belgiske kassationsdomstol (*Cour de Cassation*) – hvorefter fristen for at udføre en handling forlænges i tilfælde, hvor en person på grund af *force majeure* er blevet forhindret i at udføre den inden fristens udløb.

Artikel 25, stk. 1, litra i), accepterede sprog

For så vidt angår artikel 21a, stk. 1, accepterer Belgien ikke **andre sprog** end det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor fuldbyrdelsen skal finde sted i overensstemmelse med belgisk lovgivning.

Artikel 25, stk. 1, litra j), kompetente myndigheder med hensyn til fuldbyrdelse

I Belgien er fogedretterne de kompetente myndigheder, som skal fuldbyrde en retsafgørelse, der er truffet af en retsinstans inden for rammerne den europæiske småkravsprocedure.

Den kompetente myndighed i relation til artikel 23 i forordningen om indførelse af en europæisk småkravsprocedure, er først og fremmest fogedretten (*juge des saisies*) på det sted, hvor fuldbyrdelsen skal ske. Ifølge den belgiske retsplejelovs artikel 1395 har fogedretten kompetence i relation til alle begæringer om foretagelse af arrest eller udlæg. Spørgsmålet om, hvilken fogedret der har stedlig kompetence, afgøres efter retsplejelovens artikel 633.

Det er desuden fastsat i retsplejeloven, at den stedligt kompetente ret i første instans har en vis kompetence. I henhold til retsplejelovens artikel 569, stk. 5, har retten i første instans – som fogedretten er en afdeling af – kompetence til at behandle indsigelser mod fuldbyrdelse af retsafgørelser. Retten i første instans, herunder den tilknyttede fogedret, har også fuldt ud betinget kompetence (*plénitude de compétence conditionnelle*) i henhold til retsplejelovens artikel 568.

Sidste opdatering: 15/06/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.